

ร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยค่าบริการพิเศษ พ.ศ.
(นายสุภรณ์พงษ์ เกี่ยวข้อง กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยค่าบริการพิเศษ

พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยค่าบริการพิเศษ

เหตุผล

เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบการร้านค้ามีการเรียกเก็บค่าบริการพิเศษเป็นจำนวนมาก แต่ประเทศไทยไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการเรียกเก็บค่าบริการพิเศษเพื่อใช้บังคับระหว่างผู้บริโภค ผู้ประกอบการ และลูกจ้าง จึงส่งผลให้เกิดปัญหาข้อพิพาทระหว่างผู้บริโภคกับผู้ประกอบการเนื่องจากไม่ทราบหลักเกณฑ์ที่แน่นอนว่าควรต้องคำนวณค่าบริการพิเศษอย่างไร รวมไปถึงเกิดปัญหาการเอาเปรียบระหว่างผู้ประกอบการและลูกจ้างเนื่องจากค่าบริการพิเศษที่เรียกเก็บนั้นกลับตกเป็นของผู้ประกอบการเพียงฝ่ายเดียว อีกทั้ง ไม่มีหน่วยงานราชการควบคุมตรวจสอบเกี่ยวกับการเรียกเก็บค่าบริการพิเศษ ดังนั้น เพื่อให้การเรียกเก็บค่าบริการพิเศษมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนและสามารถใช้บังคับระหว่างผู้บริโภค ผู้ประกอบการ และลูกจ้าง ได้อย่างชัดเจนและเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ว่าด้วยค่าบริการพิเศษ
พ.ศ.

.....
.....
.....

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยค่าบริการพิเศษ

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๖ ประกอบกับมาตรา ๒๙ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๘ และมาตรา ๔๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

เหตุผลและความจำเป็นในการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคลตามพระราชบัญญัตินี้เพื่อให้ ผู้บริโภค ผู้ประกอบการ และลูกจ้างได้รับการคุ้มครองในเรื่องค่าบริการพิเศษ จึงได้กำหนดแนวทางการควบคุม ตรวจสอบโดยรัฐ เพื่อให้การเรียกเก็บค่าบริการพิเศษมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนและสามารถใช้บังคับระหว่าง ผู้บริโภค ผู้ประกอบการ และลูกจ้าง ได้อย่างชัดเจนและเป็นธรรม ซึ่งการตราพระราชบัญญัตินี้สอดคล้องกับ เงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๖ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว

.....
.....

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติว่าด้วยค่าบริการพิเศษ พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ค่าบริการพิเศษ” หมายความว่า ค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่นซึ่งผู้ประกอบการ คำนวณเพิ่มเติมจากราคาสินค้าหรือค่าบริการอันเนื่องมาจากการบริการพิเศษหรืออำนวยความสะดวก โดยผู้ประกอบการจะเรียกเก็บจากผู้บริโภค และถือเป็นรายได้ส่วนหนึ่งของลูกจ้างในสถานประกอบการ

“ค่าจ้าง” หมายความว่า เงินที่นายจ้างและลูกจ้างตกลงกันจ่ายเป็นค่าตอบแทนในการทำงานตามสัญญาจ้างสำหรับระยะเวลาการทำงานปกติเป็นรายชั่วโมง รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน หรือระยะเวลาอื่นหรือจ่ายให้โดยคำนวณตามผลงานที่ลูกจ้างทำได้ในเวลาทำงานปกติของวันทำงาน และให้หมายความรวมถึงเงินที่นายจ้างจ่ายให้แก่ลูกจ้างในวันหยุดและวันลาที่ลูกจ้างมิได้ทำงานแต่ลูกจ้างมีสิทธิได้รับตามกฎหมาย

“ราคาสินค้า” หมายความว่า ค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่นสำหรับสิ่งของที่อาจใช้ในการอุปโภคหรือบริโภค รวมทั้งเอกสารแสดงสิทธิในสิ่งของ

“ค่าบริการ” หมายความว่า ค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อื่นอันเนื่องมาจากการรับจัดทำกรงาน การให้สิทธิใด ๆ การให้ใช้หรือให้ประโยชน์ในทรัพย์สินหรือกิจการใด ๆ

“สินน้ำใจ” หมายความว่า เงินหรือทรัพย์สินที่ให้เป็นรางวัลเพื่อตอบแทนความรู้สึกหรือแสดงความมีน้ำใจซึ่งเป็นการให้โดยความสมัครใจ

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้จดทะเบียนพาณิชย์สำหรับประกอบกิจการขายสินค้าหรือให้บริการแล้ว

“ผู้บริโภค” หมายความว่า ผู้ซื้อหรือผู้ได้รับบริการจากผู้ประกอบการหรือผู้ซึ่งได้รับการเสนอหรือการชักชวนจากผู้ประกอบการเพื่อให้ซื้อสินค้าหรือรับบริการ และหมายความรวมถึงผู้ใช้สินค้าหรือผู้ได้รับบริการจากผู้ประกอบการโดยชอบแม้มิได้เป็นผู้เสียค่าตอบแทนก็ตาม

“ลูกจ้าง” หมายความว่า ผู้ซึ่งตกลงทำงานให้ผู้ประกอบการโดยได้รับค่าจ้างไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ผู้ประกอบการมีสิทธิกำหนดค่าบริการพิเศษไม่เกินร้อยละสิบของราคาสินค้าหรือค่าบริการอันเนื่องมาจากการบริการพิเศษหรืออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้บริโภค

ผู้ประกอบการมีหน้าที่แสดงให้ปรากฏโดยชัดเจนซึ่งข้อความที่บ่งบอกว่าร้านค้ามีการเรียกเก็บค่าบริการพิเศษและอัตราค่าบริการพิเศษที่เรียกเก็บ

มาตรา ๕ ผู้บริโภคมีสิทธิปฏิเสธการชำระค่าบริการพิเศษที่หากผู้ประกอบการไม่แสดงให้ปรากฏโดยชัดเจนซึ่งข้อความที่บ่งบอกว่าร้านค้ามีการเรียกเก็บค่าบริการพิเศษ

เมื่อผู้ประกอบการได้แสดงให้ปรากฏโดยชัดเจนซึ่งข้อความที่บ่งบอกว่าร้านค้ามีการเรียกเก็บค่าบริการพิเศษยอมมีสิทธิเรียกเก็บค่าบริการพิเศษตามอัตราที่ได้แสดงไว้ หากผู้บริโภคปฏิเสธไม่ชำระค่าบริการพิเศษโดยไม่มีเหตุทางกฎหมายที่จะอ้างได้ ผู้ประกอบการยอมมีสิทธิร้องขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการ

มาตรา ๖ ผู้ประกอบการต้องจัดทำเอกสารซึ่งระบุอัตราค่าบริการพิเศษที่เรียกเก็บจำนวนลูกจ้างซึ่งทำงานภายในสถานประกอบการของตน และรายละเอียดการจัดสรรค่าบริการพิเศษที่ลูกจ้างแต่ละคนจะได้รับ เพื่อนำส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกหกเดือน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

มาตรา ๗ ลูกจ้างมีสิทธิได้รับค่าบริการพิเศษตามการจัดสรรของผู้ประกอบการในสัดส่วนที่เท่ากัน

ผู้ประกอบการไม่มีสิทธินำค่าบริการพิเศษมาจัดสรรให้แก่ลูกจ้างโดยคำนวณรวมกับเงินเดือนและสินน้ำใจ

การใช้สิทธิเรียกร้องค่าบริการพิเศษให้ดำเนินการภายในกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ผู้ประกอบการปฏิเสธไม่ชำระค่าบริการพิเศษให้แก่ลูกจ้างหรือไม่เกินสิบปีนับแต่วันที่ผู้ประกอบการได้รับค่าบริการพิเศษจากผู้บริโภค

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบและดำเนินการเกี่ยวกับการเรียกเก็บค่าบริการพิเศษ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ประกาศกำหนด

กรณีมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับค่าบริการพิเศษ ให้คู่กรณีร้องขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น

คู่กรณีมีสิทธิอุทธรณ์คำวินิจฉัยของพนักงานเจ้าหน้าที่ต่อรัฐมนตรีภายในสามสิบวันนับแต่วันมีคำวินิจฉัย

มาตรา ๙ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกผู้ประกอบการคนใดมาให้ถ้อยคำ แจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือหรือให้ส่งบัญชี ทะเบียน เอกสารหรือหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบหรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่จำหน่าย ของผู้ประกอบการ หรือสถานที่อื่นที่มีเหตุอันควรสงสัยว่าจะมีการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้

ในการนี้ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริง หรือเรียกบัญชี ทะเบียน เอกสาร หรือหลักฐานอื่นจากผู้ประกอบการ หรือจากบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องตลอดจนสั่งให้บุคคลดังกล่าวซึ่งอยู่ในสถานที่นั้นปฏิบัติการเท่าที่จำเป็น

มาตรา ๑๐ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๑๑ การปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวของตนต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

บัตรประจำตัวตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศ

ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๒ หนังสือเรียกตามมาตรา ๙ (๑) ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำส่ง ณ ภูมิลำเนา หรือสถานที่ทำการของบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียก ในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นถึงพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการของบุคคลนั้น หรือจะส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับก็ได้

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่นำส่งตามมาตราหนึ่งแล้ว แต่บุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียกปฏิเสธ ไม่ยอมรับหนังสือเรียกโดยปราศจากเหตุอันสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ขอให้พนักงานฝ่ายปกครองหรือ ตำรวจไปเป็นพยาน เพื่อวางหนังสือเรียกไว้ ณ ที่นั้น แต่ถ้าไม่พบบุคคลซึ่งระบุไว้ในหนังสือเรียก ณ ภูมิลำเนา หรือสถานที่ทำการของบุคคลนั้น จะส่งให้แก่บุคคลใดซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วซึ่งอยู่หรือทำงานในบ้านเรือนหรือ สถานที่ทำการนั้นก็ได้อีก และถ้าไม่พบบุคคลใดหรือพบแต่ไม่มีบุคคลโดยยอมรับไว้แทน ให้ปิดหนังสือเรียกนั้นไว้ ในที่ที่เห็นได้ง่าย ณ ภูมิลำเนาหรือสถานที่ทำการนั้นต่อหน้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจที่ไปเป็นพยาน

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองแล้ว ให้ถือว่าบุคคลซึ่งระบุไว้ใน หนังสือเรียกได้รับหนังสือเรียกนั้นแล้ว ถ้าเป็นการปิดหนังสือเรียก ให้ถือว่าได้รับหนังสือเรียกนั้นเมื่อครบ กำหนดห้าวันนับแต่วันปิดหนังสือเรียก แต่ถ้าเป็นการส่งโดยทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับ ให้ถือว่าได้รับ หนังสือเรียกนั้นเมื่อครบกำหนดห้าวันนับแต่วันรับ

มาตรา ๑๓ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงาน ตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา ๑๔ ผู้ประกอบการคนใดไม่แสดงข้อความที่บ่งบอกว่าร้านค้ามีการเรียกเก็บ ค่าบริการพิเศษหรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๔ ต้องระวางโทษปรับ ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

มาตรา ๑๕ ผู้บริโภคคนใดไม่ชำระค่าบริการพิเศษโดยไม่มีเหตุทางกฎหมายที่จะอ้างได้ ตามมาตรา ๕ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๖ ผู้ประกอบการคนใดจงใจไม่จัดทำเอกสารการจัดสรรค่าบริการพิเศษและนำส่ง พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดตามมาตรา ๖ หรือจงใจไม่จัดสรรค่าบริการพิเศษให้แก่ลูกค้าตามสัดส่วนที่ได้ กำหนดไว้ตามมาตรา ๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๗ ผู้ประกอบการคนใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ ตามมาตรา ๙ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๘ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๙ (๒) หรือ มาตรา ๑๐ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๙ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ที่มีโทษปรับสถานเดียว หรือเป็นความผิด ที่มีโทษปรับหรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปีและปรับ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้

เมื่อผู้กระทำผิดยินยอมเสียค่าปรับในอัตราอย่างสูงสำหรับความผิดนั้น ในกรณีโทษปรับ
สถานเดียว หรือเมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบ ภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้ว
ให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

มาตรา ๒๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มี
อำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยค่าบริการพิเศษ
พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยค่าบริการพิเศษ พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามข้อ ๑๑๐ ของ ข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

เนื่องจากปัจจุบันผู้ประกอบการร้านค้ามีการเรียกเก็บค่าบริการพิเศษเป็นจำนวนมาก แต่ประเทศไทยไม่มีกฎหมายเกี่ยวกับการเรียกเก็บค่าบริการพิเศษเพื่อใช้บังคับระหว่างผู้บริโภค ผู้ประกอบการ และลูกจ้าง จึงส่งผลให้เกิดปัญหาข้อพิพาทระหว่างผู้บริโภคกับผู้ประกอบการเนื่องจากไม่ทราบหลักเกณฑ์ ที่แน่นอนว่าควรต้องคำนวณค่าบริการพิเศษอย่างไร รวมไปถึงเกิดปัญหาการเอาเปรียบระหว่าง ผู้ประกอบการและลูกจ้างเนื่องจากค่าบริการพิเศษที่เรียกเก็บนั้นกลับตกเป็นของผู้ประกอบการเพียงฝ่ายเดียว อีกทั้ง ไม่มีหน่วยงานราชการควบคุมตรวจสอบเกี่ยวกับการเรียกเก็บค่าบริการพิเศษ ดังนั้น เพื่อให้การเรียกเก็บ ค่าบริการพิเศษมีหลักเกณฑ์ที่แน่นอนและสามารถใช้บังคับระหว่างผู้บริโภค ผู้ประกอบการ และลูกจ้าง ได้อย่างชัดเจนและเป็นธรรม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

๒.๑ กำหนดบทนิยามต่าง ๆ เกี่ยวกับค่าบริการพิเศษ และบทนิยามอื่นที่เกี่ยวข้องกับ การเรียกเก็บค่าบริการพิเศษ (ร่างมาตรา ๓)

๒.๒ กำหนดให้ผู้ประกอบการมีสิทธิกำหนดค่าบริการพิเศษไม่เกินร้อยละสิบของราคา สินค้าหรือค่าบริการ และกำหนดหน้าที่ของผู้ประกอบการในการแสดงให้ปรากฏโดยชัดแจ้งซึ่งข้อความ ที่บ่งบอกว่าร้านค้ามีการเรียกเก็บค่าบริการพิเศษและอัตราค่าบริการพิเศษที่เรียกเก็บ (ร่างมาตรา ๔)

๒.๓ กำหนดให้ผู้บริโภคมีสิทธิปฏิเสธการชำระค่าบริการพิเศษที่หากผู้ประกอบการ ไม่แสดงให้ปรากฏโดยชัดแจ้งซึ่งข้อความที่บ่งบอกว่าร้านค้ามีการเรียกเก็บค่าบริการพิเศษ และให้ ผู้ประกอบการมีสิทธิเรียกเก็บค่าบริการพิเศษตามอัตราที่ได้แสดงไว้ หากได้แสดงให้ปรากฏโดยชัดแจ้ง ซึ่งข้อความที่บ่งบอกว่าร้านค้ามีการเรียกเก็บค่าบริการพิเศษ (ร่างมาตรา ๕)

๒.๔ กำหนดให้ผู้ประกอบการต้องจัดทำเอกสารซึ่งระบุอัตราค่าบริการพิเศษที่เรียกเก็บ จำนวนลูกจ้างซึ่งทำงานภายในสถานประกอบการของตน และรายละเอียดการจัดสรรค่าบริการพิเศษที่ลูกจ้าง แต่ละคนจะได้รับ เพื่อนำส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกหกเดือน (ร่างมาตรา ๖)

๒.๕ กำหนดให้ลูกจ้างมีสิทธิได้รับค่าบริการพิเศษตามการจัดสรรของผู้ประกอบการ ในสัดส่วนที่เท่ากัน และมีสิทธิเรียกร้องค่าบริการพิเศษจากผู้ประกอบการได้ (ร่างมาตรา ๗)

๒.๖ กำหนดให้รัฐมนตรีแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจสอบและดำเนินการเกี่ยวกับการเรียกเก็บค่าบริการพิเศษ และการดำเนินการกรณีมีข้อโต้แย้งเกี่ยวกับค่าบริการพิเศษ (ร่างมาตรา ๘)

๒.๗ กำหนดอำนาจของพนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติกรตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๙)

๒.๘ กำหนดให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควรให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติหน้าที่ (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๙ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องเพื่อปฏิบัติหน้าที่ (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๑๐ กำหนดหลักเกณฑ์ในการส่งหนังสือเรียก (ร่างมาตรา ๑๒)

๒.๑๑ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๑๒ กำหนดโทษกรณีไม่แสดงข้อความที่บ่งบอกว่าร้านค้ามีการเรียกเก็บค่าบริการพิเศษ หรือไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามมาตรา ๔ (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๑๓ กำหนดโทษกรณีไม่ชำระค่าบริการพิเศษโดยไม่มีเหตุทางกฎหมายที่จะอ้างได้ตามมาตรา ๕ (ร่างมาตรา ๑๕)

๒.๑๔ กำหนดโทษกรณีจงใจไม่จัดทำเอกสารการจัดสรรค่าบริการพิเศษและนำส่งพนักงานเจ้าหน้าที่ภายในกำหนดตามมาตรา ๖ หรือจงใจไม่จัดสรรค่าบริการพิเศษให้แก่ลูกจ้างตามสัดส่วนที่ได้กำหนดไว้ตามมาตรา ๗ (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๑๕ กำหนดโทษกรณีไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๙ (๑) (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๑๖ กำหนดโทษกรณีขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๙ (๒) หรือมาตรา ๑๐ (ร่างมาตรา ๑๘)

๒.๑๗ กำหนดให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเปรียบเทียบได้ และให้ถือว่าคดีเล็กน้อยตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (ร่างมาตรา ๑๙)

๒.๑๘ กำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๐)